

טל שגיב

חשוך מדי לתעופה

30

נגמר. נגמר הזמן. אפלו שרצית
לתפס היום פסה של אפק אדמומי.
כי עוד מעט חצות, ואת עוד לא חצית
כפרים של ערפל, זמזמת שיר תת-דמי.
נגמר. נגמר הזמן. אפלו שרצית

לעוף. כן, זאת היתה תכנית שלא התאימה
לקצב הרוחות שהשתולל בחוץ.
נגמר הזמן ואת עכשו חוזרת פנימה
למצא את תכניות האב שנמרחו.
לעוף. כן, זאת היתה תכנית שלא התאימה.

תביטי בתכנית, תביטי בעיון,
ממילא כבר חשוך מדי לתעופה.
כתבת אותה בפחד, בתחושת איום
בחרף הבודד שחששת בו רדופה.
תביטי בתכנית, תביטי בעיון.

רדפו אותך דמיות גבוהות בלהיטות.
נוספו והתקבצו בכל טיול רגלי.
רדפו כל אלה שלא רך הילדות
חשבת שתהפכי להן כשתגדלי.
רדפו אותך דמיות גבוהות בלהיטות.

וְהֵן אָמְרוּ: סִבְלָנוּתָנוּ כְּבֵר פּוֹקְעַת.
הָיִית צְרִיכָה לְכַתֵּב כְּבֵר סֵרֵט אוֹ רוֹמָן.
בְּגִיל שְׁלֹשִׁים כָּלָן הוֹפְכוֹת פְּתָאם לְדִלְעַת.
זֶה רָגַע הָאֲמֵת. נִגְמַר, נִגְמַר הַזֶּמֶן.
וְהֵן אָמְרוּ: סִבְלָנוּתָנוּ מִתְפַּקְעַת.

וּמֵאוּתוֹ הַיּוֹם הִתְחַלְתָּ לְסַפֵּר אַחוּרָה
כְּאֵלּוֹ הַפְעֵלָה פְּצָצָה. וּבְגֵאוֹן
נִשְׁאֵת אֶת הִתְכַּנִּית שְׁנוֹרְקָמָה בַּחֲרָף.
וּבְלִילוֹת נִרְדְּמֵת בְּבִטָּן הַשְּׁעוֹן.
וּמֵאוּתוֹ הַיּוֹם הִתְחַלְתָּ לְסַפֵּר אַחוּרָה

וְלֹא שָׁמַעְתָּ דְּבַר מַלְבֵּד אוֹתָהּ פְּצָצָה.
וְלֹא חִדְלָתָ לְרוֹץ, לְקַפֵּץ וּלְרוֹשֵׁשׁ
אֶת כָּל גּוֹפֶה שְׁכָבֵר קְרוֹב לְהַפְצֵעַ.
הַכֹּל מִשּׁוֹם שִׁישׁ לָךְ דִּלְעַת בְּרֹאשָׁה.
כִּי לֹא שָׁמַעְתָּ דְּבַר מַלְבֵּד אוֹתָהּ פְּצָצָה.

זֶה הוֹלֵךְ וּמִתְרַחֵק

למ', שאהבתי

זֶה הוֹלֵךְ וּמִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ. זֶה טָס
כְּמוֹ עֵנָן זָרִיז מַעַל רֶכְסִי פְּלֹאוֹת.
כִּי שֵׁשׁ שָׁנִים חָלְפוּ מֵאֲזוֹ הַכֹּל גִּתֵּץ
וְלֹא נוֹתֵר שְׁרִיד מַלְבֵּד תְּמוֹנוֹת קָהוֹת.

גִּלְגּוֹל חָלַף מֵאֲזוֹ הָעֶרֶב הַדְּרָמָטִי
שָׁבוּ בְּמוֹ קוֹלֶה גִּדְעָתָה, הַקִּמְתָּ מַחֲסוֹם.
בְּאוֹטוֹבוֹס חֲשַׁבְתָּ: "עֲדִיף הִיָּה לוֹ מִתִּי".
אֲמַרְתָּ לוֹ: נִפְרָד, וְלֹא יִכְלָתָ לְנָשֵׁם

כִּי זֶה הָיָה קִשָּׁה מְכָל הָאֲתָגָרִים.
הָיִית צָרִיכָה לַחֲתוֹךְ בְּתוֹךְ בָּשָׂר פּוֹעֵם.
(כֵּן זֶה הָיָה קִשָּׁה מְלַפֵּרֵק גִּרְעִין־
אָטוֹם, הַבְּטָחוֹן בָּזָה לֹא הִתְעַמְעַם).

הוא אָמַר: "אֵת עוֹד תְּבִינִי, זֹאת טְעוֹת".
וּמְלוֹתָיו הִלְמוּ כִּי הוּא הָיָה רוֹחֵשׁ
חֲכָמַת מוֹרָה וְאָב וְכֹשֶׁר הִתְבַּטָּאוֹת.
הֵן הִתְפָּזְרוּ בְּגוֹף כְּמוֹ חֹמֶר מְאֻלָּחֵשׁ

וּבְעֵטוֹ אוֹתָךְ הַחוּצָה מְעֻרְפֶּלֶת.
רְצִית לְצַעַד לְבַד בְּרַחוּבוֹת הָעִיר
אָךְ הוּא נִשְׁאַר וְהִשְׁתַּקַּע בַּמִּכְפֶּלֶת
וְהוּא הִדְרִיךְ אוֹתָךְ עִם מִיקְרוֹפוֹן זָעִיר.

עֲכָשׁוּ זֶה כָּבֵד רְחוּק. מְזֻמֵּן זֶה לֹא הִקְצִיף
בָּךְ חֲשֹׁן עֵז שֶׁל תְּהוֹמוֹת הַקֶּץ הַמֵּר.
כָּבֵד זִמֵּן אֶרֶץ שְׁלֹא חִפְשֵׁת בְּכָל רְצִיף
אַחֵר מִצְחוֹ הִגָּס בְּפִיחַד וְצִמָּא.

עֲכָשׁוּ זֶה כָּבֵד יְצִיב, עֲכָשׁוּ זֶה כָּבֵד נִרְגָּע. אֵת
נוֹגַעַת בְּכֹאֵב הַטְּרָגִי בְּהוֹמוֹר.
אָךְ יֵשׁ יָמִים שְׁאֵת פִּתְאֹם מִתְגַּעְגַּעַת

וְכָל רֹאשֶׁךְ הוֹמָה וּמִבְשָׁם בְּמוֹר.